

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto philippo episcopo [et] mar. Cap[itulum]. lxxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse septēbris occurrētibus Fo. cccvii.

spuit: illaq; cōfusa discessit. Tūc fecit eū rex deponi super lectum gladijs acutissimis circumseptū: qui quattuor rotis agitabatur: sed orāte sancto gladij sicut fenū facti sunt: et ipse illesus permanfit. Quo vīso miraculo quingēti gentiliū crediderunt. Quante quoq; scō martyre christina et aqua de petra. p̄siliū: et ipse eos baptizavit. Satinq; ad regē intravit: quē ille vidēs incolumē quē mēbratis cōscisuz putabat: iussit eū hāmo p̄ labia suspēdi: et ferrū ignitū acutū auricule ipsius infigi: vt a dextera in sinistram pertrāsiret: aliud quoq; ferrū cordi eius immitit et tertium capiti imponi: qd̄ inde ipm̄ vsq; ad latus sinistrū transfoderet. Et dū hec cōstāter similit̄er superasset: iussit eū versis pedibus suspēdi: et fumo subterfacto fumigari: deinde capta p̄scē et palmitibus igne succenso sanctum cremari. Et cū in his etiā illesus permanfisset: manus eius trūcari: et ferris crura secari fecit. Deinde calciamēta ferrea ignita pedibus eius imponi. Et post hec in pfundissimā foueā sine aqua iactari. Qui oratione facta ab angelo michaele de fouea educit: et mēbra eius oīa restituitur. Angelus quoq; ipm̄ hortatus ei dixit: et quicunq; ipm̄ in omni necessitate inuocaret iuste postulata penitus obtineret: et si intulset peteret ad penitētiā perueniret. Post hec pater vocatis magis fecit ei mortiferū in calicē propinari: sed signo crucis edito: demones de calice viulantes euauerunt: et venenum in aquam conuersum est. Da qua marty: domini magos illos ad christum redeuntes baptizavit quos rex vna cum filio in carcerem trudi mandauit. Quante nō sancto diabolus in angelum lucis transfiguratus eidem apparuit: quem ille per spiritum cognoscens durius increpauit. Satinq; angelus bonus eidem assistit: et illum fore demonem declarauit: quē niceta ad terram prostravit: et pedem super collum eius posuit: et quis esset interrogauit. Ille nō diu euilans dixit se esse spiritū qui adā fecerat vt preuāicaret: et caim vt fratrem occideret: et populum iudeorum induxerat vt christum crucifigeret: veniente quoq; patre martiniano ad carcerem: profecit niceta demonem in vultu eius dicens ipsum esse deum quē adorabat: et deinde illū in sterquilino alligauit. Quis autē pater se in xpm̄ crediturū promitteret: si niceta vnum ex multis defunctis sub columna facentibus suscitaret: orante sancto omnes qui fuerant mortui surrexerunt. Et cum in gentilitate mortui essent sanctus dñs eos baptizavit: et iterū vt dormirent ac se in paradisum procederēt imperauit. Que omnia dum rex magie ascriberet: et filium iterū sustigari iussisset: veniens regina ipm̄ de crudelitate nimia redarguit: mox quoq; seditione suborta populus regē gladijs et lanceis trucidauit. Niceta nō omnē populus in fide docuit et baptizavit: ecclesias plures cō-

struxit: et fidem domini multiplicauit. Deinum ad christum feliciter migravit die sabbati p̄ die idus septēbris: hora sexta sepultus a christiānis nicomedia ciuitate: iuxta corpora aliorum martyū ibidem pro christo passorum.

De sancta Bona virgine. Cap. lxxi.

Bonavir

go i partibus
egypti clarus
it. Hec apud
latinos bonar
apd suos egypti

ptos cordimū aduocata rega
li genere orta: patre zabul no
billi sarapa: matre zina: pul

chra facie: sed pulebrior fide: nōdum tamē baptizata: parentibus defunctis: multarum diuinitarum heres: sub cura p̄pinquorū fuit. Quam dum iuuenis nobilissimus in cōiugū pereret: multas ei pollicēs possessiones: illa osino matrimonio ei refurauit: dicēs xpm̄ se ab infantia desponsasse: virginitate m̄q; suam ei dedicasse. Propter quod a p̄pinquis dudū blanditijs et m̄ris pulsata: timens sibi violēter sanctū p̄positum rūperetur: latenter fugam petijt: et ad cenobium virginū se contulit: ac se a santrice inromitti instātius postulauit. Dūq; illa virginē sine abbatisse licētia admittere recusaret. Abbatissa diuina reuelatione premonita: ipam inromitti fecit: et perentī habitū religionis tradidit. Requisita autē ab artinētibus: et inuenta dum ipsam inde nullatenus auellere possent: dicunt abbatisse puellā esse gentilem: vt eam tali occasione repelleret. Illa autē hoc confitēs: sed baptismū expetens a presbytero monasterij baptizata: et. xij. annorum sacro suscepro velamine virgo domino consecrata. Que in multa perfeueravit sanctitate: et omni sacre regula disciplinē. Cum autē vnā ex sororibus haberet in sociam predilectam: et illam languentem oēs alie visitarent: sola bona remansit in ecclesia orans deum: vt quita illam mori cōspiceret: sibi in alio seculo comes fieret. Quod et voce de celo lapsa ei p̄missum est. Tūc bona sorore adijt: q̄ et illud idē p̄nūciat: et mori spiritū emisit. Tertia nō nocte abbatissa vidit somniū: q̄ iuuenis splendens puellam ex eius capite auellebat: quam et scripto abscondēbat. Et querēs cur hoc faceret: audiuit bonā ab ea eadē die auferendā. Quante autē dum abbatissa visionē sororibus retulisset bona presente: audita est vox angeli de celis ipsam ad patriam euocātis. Que continuo in choro sororum posita: oibus circum psallentibus et flentibus emisit spiritū p̄ die idus septēbris. Cuius corp⁹ mox lux de celis clara circūcedit: et ex ipso odor mirabilis refragrat: donec officio completo sepulture traditum est.

De scō philippo episcopo et mar. Cap. lxxij.

Philippus episcopus et martyr passus est apud alexandriam sub severo imperatore. Hic illustrissimus prefectus alexandrie pater fuit sancti eugenii regis: et ab ea conuersus ad christum: ut supra in eius passione actum est. vij. kalen. Januarij.

Qui relicta prefecture dignitate a christiano in episcopum alexandrie sublimatur. Ad cuius instantiam et informationem seuerus augustus libertatem christiano concessit: ut suis legibus in egypti partibus vterentur: eo quod ab eo ut olim prefecto suo informatus esset: christiano reipublice plurimum esse proficuos. Postmodum autem emulantibus paganis: seuerus edictum reuocauit: et misso illic perennis prefecto in successorem philippo mandauit eide: ut aut philippum deo sacrificare compelleret aut depositum omnem dignitatem et facultatibus priuaret philippus autem infirmitatem simulauit: donec omnia sua pauperibus dispensauit. Quod audiens perennis dum ob timorem populi ipsum inuadere publice non auderet: latenter in ecclesia orantem gladio in gutture percussit. Qui tamen populum in timorem domini exhortans: per triduum superuixit. Sed in episcopatu menses. xv. miracula patrans. Et sic cum palma martyris ad christum migravit idibus septembris. Sepultus in monasterio filie sue.

De sancto Ligorio martyre. Cap. lxxiij.

Ligorius martyr in partibus grecie passus est. Hic natione grecus: relicto seculo dum vaste solitudinis heremum coleret: hominibus incognitus esset: et gentilibus venatoribus inter vespres inuentus est. Et dum latro

putaretur: interrogatus quis esset: respondit se esse peccatorem christianum. Quem illi auditio christi nomine eius exoso more gladiis interfecerunt. Cuius corpus a venetis de partibus greciarum transuectum in monasterio sancti laurentij positum est. Quorum dies eius passionis ignotus esset: cuiusdam puero languenti quasi in extremis posito: quidam sanctus apparuit: seque ligorium esse dixit: puerumque admonuit: ut abbati sancti laurentij dies sue passionis. xij. septembris celebrandum esse indicaret: quo videlicet die ipse pro christo passus fuisset: et eo nunciato sua eius meritis sanitatem perciperet: puer autem ad se rediens: hec quae uiderat abbati nunciavit:

et continuo incolumis de lecto surrexit. Sicque dies passionis ligorii idibus septembris: esse exinde omnibus notum fuit.

De sancto Amato presbytero. Cap. lxxiij.

Amatus presbyter et

abbas monasterii romerici fuit: uir quidem mire abstinentie et anachoriticis uirtutibus et miraculorum gratia illustrem conuersationem ducens. Qui et migravit ad christum idibus septembris in ipso monasterio in pace tumulatus. Hec addo.

De sancto Maurilio episcopo. Cap. lxxv.

Maurilius episcopus

apud andegauensem ciuitatem clarus: cuius et episcopus fuit. Hic natione mediolanensis claris parentibus ortus. Primo quidem sancti martini in suo monasterio turone si discipulus fuit: sed postmodum solitaria eligens de turone recessit: et andegauensem urbem adiit: ubi in uilla calourie plurimum antiquissimum idolorum reperit: statimque oratione fudit: et ignis de celo descendens ipsum consumpsit. Ibi ergo sanctus ecclesiam fundauit quam processu temporis sanctus martinus consecrauit: ubi et multo tempore maurilius in sanctitate uir moram traxit: multisque miraculis coruscant. Nam puerum a uipera percussum pene extinctum sanauit. In presbitero ubi erat collis idolorum demonibus cum multo exitu expulsis idola consumpsit: ibique cenobium construxit. Cuius quidam raptus a mercatoribus: ut pretio venderet: ad eius presidium recursum habuit. Dum autem sanctus dominum illum ad redemptionem capti nullatenus inducere posset: raptor febribus inuafus subito exspirauit: quem sanctus maurilius sua oratione a mortuis suscitauit: statimque ille captiuam libere dimisit: quo etiam miraculo oes alios dicit raptoris cofoclos ad penitentiam reuocauit. Naure quidam in mari periclitantes eum invocabant. Quod sanctus per spiritum cognoscens: ad litus accessit: et signo crucis edito tempestatem sedauit. Cuius pro quidam qui eius asinum rapuerat: nocte tota circumuagans: mane cum furto ante fores eius monasterii inuentus est: et asello reddito penitentiam egit. Post hec de consilio beati martini archiepiscopi turoni. in episcopum andegauensem electus est. Qui dum in sede pontificatus: a martino eius metropolitano consecratus: columba de celo ueniens capiti eius insedit. Dum quidam matrone sterili filium a deo precibus impetrasset: illaque parum febricitante ad maurilium celebrantem in ecclesia sancti petri baptizandum adduxisset: dum missa praeberet: puer sine baptismo